

Össző: BELENYESTY ALADÓŠ

ÖsszőtÉS IDEJE: 1979.

TART.: SZENT-ISTVÁN KÖSSÖNTÉSE

4 lap

FÖLHÖRÖGSI MUTATÓ: GYERGÖŠ SZENTKIRKÓŠ

SAK MUTATÓ: XIX B,
XXVI

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁROŠS

ÁTVEZETVE AZ EGYSÉGES LTK. 4205-ÖŠ TÉTELE ALÓL

Hogy szerencsésen és boldogul a mai örvendetes napot megértük, azon mi is örvendünk, hálákat adunk, hogy a mennyei áldással teljesekek legyenek, hogy számos esztendőben érhessék meg Szent István napját, engedje a jó Isten, hogy azok az emberek, akik azokat úgy tölthessék, hogy sz. Ur Jézus Krisztussal, örökké örvendezhessünk. Szívöböl kívánjuk ezeket, Jézus neve dicsérettessék!

---VERS---

Jó estét uraim, mind megengedjétek,
Tölem mint gyermektől semmit se féljétek!
De azért vacsorát bőven készítsetek,
Hogy azáltal, hamarabb megmeneküljétek.

Ha kérdi a jó uram, hogy én ki vagyok,
A törpe óriás unokája vagyok,
Melyről bizonyító leveleim nagyok,
De most élővenni alkalmatlan vagyok.

Csit-pat minden ember szónak békét hagyjon,
Ha van jó gazdasszony, a kamrához lásson.
Uri magam alá gazda hintót adjon,
Hogy a lábam az utcán gyalog ne fáradjon.

Én az éjjel olyan álmot láttam,
Nagy mérges fegyverem, répából faragtam,
Jó lovám széllel meghizlaltam,
S a Békény vizében keresztül usztattam.

Jó estét jó gazda, ne csodálkozz rajtam,
Míg egy rongyos condrát látsz függeni rajtam.
Mért én a világgal harcoltam,
Egy nagy guttaütött légyvel hadakoztam.

A tokaji hegyeken olyan csodát láttam,
Kecskével szántottak, bolhával botonáltak,
Vizen arattak, teli csürbe rákodtak.

Abban az esztendőben olyan szükség volt,
Hogy egy töltött bolha ára, lo huszas volt.
Egy döglött pipét tizen vertek agyon,
S így rácskálták, a hideg sorfagyon.

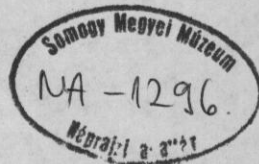
Hop Szerákuj gazda, eltöt már Karácsony napja,
Nem kell nekem a hagyma, egye meg a gazda.
Fél fertály pálinka, indulj a hasamba,
Kilenc singes egész kolbász bujj a tarisnyamba.

Az én torkam. olyan igazi kis gyermek,
Egy nyelésbe, 3 veder bort is el nyelek.
Az éllej álmomban olyan álmot láttam,
Hogy ezer aranyas lovakkal szántottam.

Hánytam-vettem az eszemet azom, hogy
Meg kellene házasodnom még a tavaszon.
De egy menykötött göröncsbe, megakadt a szánom,
S így odaveszött minden kincsem, s boldogságom.

Annyi az aranyom, hogy Isten tudja számát,
Megaranyozhatom a gazduram lányát.
S ha annak nincs kedve, gazduram Magát.

Aki a hazugságot szereti hallgatni,
Este jöjjön el hozzám, és reggel tud hazudni.
Jézus Néve dicsérettessék!

Vers
=====

Hominusszervusz. mar en is itt vagyok
Ugy fazik a labam , alig is allhatok.
En mar az ejjel sokat kantaltam,
Mert Tolnat es Baranyat bejartam

Jartam oly orszagban,hol a sar oly nagy volt
Hogy a csizmam szaran hig & a hig lottye befolyt
A Templom elott is megsulyedt a szeker
Mert a szivokatyu az okroknek epprm a hasaig ert

Boldog vilag van ift , akkepp okoskodam.
Sult galambal elnek ,konyha sem kell talan.
Sok orszagban jartam, de ily szep lanyra
Kerek e vilagon sehol sem talaltam

Note kislany ne tasd el a szadat
Kapjad a felkupast , kxxxx keverintsd a labast
Itten a kislanynek oly borzos a haja
Mint a komuvesek meszelo szerszama

Itt van egy gereben, gerebeljuk is meg
Be is fogjuk fonni regi roszt kotellel
Amde tudjak hogy en kivagyok
A torpe oriasnak unokaja vagyok

Ha elmennek a tavaszi legyek
Kikel kilenc hajan tizzel megkuzdottem
De azok engem gyakran pofonvertak
En is egyet kozuluk hoban kevertem

Oly orszagban jartam , hol cseszlevel szantottak
Legyel boronaltak es vizen arattak
Abban az orszagban olyan nagy inseg volt
Hogy egy hizott bolha harom huszas volt.

Egy doglott huszan vertek agyon ,
Mesulve ment vegig a hideg sorfagyon
Libide-labodea nyarson suldogel
Harminc singes kolbasz a labasba suldogel

Egy kupa palinka az asztalon uldogel
Amig varja ,hogy johesen velem
Az etel az italbol egy futamodas
De azert batrabb egyik sem all
Jezusneve dicseressek!

.....

POHARKOSZONTES
=====

Egy poharat a kezembe veszek s kivanom , hogy az Isten mindnyajukat
eltesse szerencsesen es boldogul : valahany scepp van a pohar uregeben
annyi jokat kivanok rovid földi életükbe . Eljen a haz minden tagja
szerencsesen es boldogul , orom köszöret kivanok meg a sirokon túl is.
Dicseressek Jezus Krisztus !

.....

Változatok Gyergyóból

Jó estét uraim, mind megengedjete
Tőlem mint gyermektől semmit se féljete,
De azért vacsorát bőven készítsetek,
Hogy ezáltal hamarabb megmeneküljete.

Ha kérdi a jó uram, hogy én ki vagyok,
A törpe óriásnak unokája vagyok,
Melyről bizonyító leveleim nagyok,
De most elővenni alkalmatlan vagyok.

Csit- pat! Minden ember szónak békét hagyjon!
Ha van jó gazdasszony, a kamrához lászon!
Uri magam alá gazda hintót adjon,
Hogy a lábam az utcán gyalog ne fáradjon!

Az éjjel álmomban olyan álmot láttam,
Nagy mérges fegyverem répából faragtam.
Jó lovamat széjjel meghizlaltam,
S a Békény vizében keresztül usztattam.

Jó estét, jó gazda! Ne csodálkozz rajtam,
Mig egy rongyos condrát látsz függeni rajtam!
Mert én a világgal harcoltam,
Egy nagy guttaütött léggel hadakoztam.

Összejártam Ázsiát és nagy Amerikát,
Hétszer végeztem ki a Filisztó fiát.
A tokaji hegyeket már bejártam,
A medikások közt már faktor voltam.

A tokaji hegyekben olyan csodát láttam,
Kecskeével szántottak, bolhával boronáltak,
Vizen arattak, teli csürbe rakódtak.

Abban az esztendőben olyan nagy szükség volt,
Hogy egy töltött bolha ára tiz huszas volt.
Egy döglött pipét tizen vertek agyon,
S így rácskálták a hideg sorfagyon.

Hop, Szerákuj gazda! eltölt már karácsony napja,
Nem kell nekem hagyma, egye meg a gazda!
Fél fertály pálinka indulj a hasamba,
Kilenc singes kolbász, bujj a tarisznyámba!

Az én torkom olyan igazi kisgyerek,
Egy nyelésbe három veder bort is elnyelek.

Az éjjel álmomban olyan álmot láttam,
Hogy ezer aranyos lovakkal szánkáztam.
Hánytam-vetettem az eszemet azon,
Hogy meg kéne házasodjam a tavaszon.
De egy menykőütött göröncsbe megakadt a szánom,
S így odaveszett minden kincsem, boldogságom.

Annyi az aranyom, Isten tudja számát,
Megaranyozhatnám a gazd'uram lányát,
S ha annak nincs kedve, gazd'uram magát.

Aki a hazugságot szefeti hallgatni,
Este jójjön el hozzám, s reggel tud hazudni.

II.

Hominusz szervusz, már én is itt vagyok!
Ugy fázik a lában, alig is állhatok.
Én már az éjjel sokat kántáltam,
Mert Tolnát és Baranyát bejártam.

Jártam oly országban, hol a sár oly nagy volt,
Hogy a csizmám szárán a hig löttye befolyt.
A templom előtt is megsüllyedt a szekér,
Mert a szívó kátyu az ökörnek éppen hasig ért.

Boldog világ van itt, aképp okoskodám,
Sült galambbal élnek, konyha sem kell talán.
Sok országban jártam, de ilyen szép lányra
Kerek e világon sehol sem találtam.

No te kislány, ne tátsd el a szádat,
Kapjad a félkupást, keverintsd a lábast!
Itten a kislánynak olyan borzas a haja,
Mint kőmivesznek meszelő szerszáma.

Itt van egy gereben, gerebeljük is meg!
Be is fogjuk fenni régi rossz kötéllel.
Ám de, hadd tudjátok, hogy én ki vagyok!
A törpe óriásnak unokája vagyok.

Ha elmennek a tavaszi legyek,
Kikkel kilenc hijján tizzel megküzdöttem,
De azok engemet gyakran pofonverték,
Én is egyet közülök a hóba kevertem.

Oly országban jártam, hol csesztlével szántottak,
Léggel boronáltak, vizen arattak.
Abban az országban oly nagy inség volt,
Hogy egy hizott bolhá% három huszas volt.

Egy dödlött pipét huszan vertek agyon,
Magsülve ment végig a hideg sorfagyon.
Libidé-labödé, a nyárson süldögél,
Három singes kolbász a lábasban süldögél.

Egy kupa pálinka az asztalon üldögél,
Alig várja, hogy már jöhessen belém.
Az étel az italtól egy futamodás,
De azért hátrább egyik sem áll.

/Gyűjtötte: Belénessy Alajos Gyergyószentmiklóson, 1938.ø

Közölve Népszájon napjainkig fennmaradt ősi fegőló versek Gyergyóból
cim alatt a Székelyudvarhelyen megjelent Székelység VIII.évf.8-9.sz.

Megjegyzés: Karácsony első és másodnapjának estéjén Gyergyóban fiatal legények jártak István, illetve János napot köszönteni lányos házakhoz. Csendben gyülekeztek az ajtó előtt gyergyával vagy lámpással kezükben. Itt elénekelték a: "Szent István /János/ még aluszol-e / Ily sokáig még Nyugszol-e? / Ébredj álmodból / És kelj fel ágyadból, / Mert te hozzád jöttünk...! / kezdetű éneket, melyben jókívánságaikat is kifejezték. Utána egyik közülük elmondta a fenti tréfás verszetet. Az alatt erősen fogták az ajtókilincset, hogy nehogy valaki kilépjen és felismerje őket. Az utolsó sor után elszaladtak. A gazda vagy fia, ha úgy gondolta, hogy komoly szándéku legények, utánuk szaladt, és ha egyet már meg tudott fogni, akkor mindnek vissza kellett menni. Azután behívták és megvendégelték a legényeket.

